

Там дзвонять на вежах.
Там дзвони кричать у безмежжя!
Там червоно-червоно. Червоно без меж! —
Там попруги пожеж
Усе небо пережуть!

Там зойки і крики.
Там плач підійнявся великий!
Там упала біда. Там упала на села біда!
Там лютує орда.
Там наїхали дикі!

.....

За гуннами гунни —
І лунають чугуннії луни.
Дуднява тупотів: гуди у груди твої.
(Ой ви, струни мої,
Не жахайтеся, струни!)

За хмарами — хмари,
То як ніч, то багряних отари.
Ще не запала за обрій, ще муром одна,
А вже друга стіна
Встає, щоб ударить.

Віквічно в облозі,
У борні, у тривозі, знемозі.
Серце криваве в степах десь вітрами рида:
«Ой біда, ой біда
Тій чайці-небозі...»

Прага, 1927

Текст надаецца за зборкай « [Олекса Стефанович. Зібрані творы](#) ». Поезіі різних рокаў.